

– a kolem popraviště je vídat podivné žvance duhových barev: syčí to, bublá a mění tvar – jeden ten smrkaneček si prej pro sebe broukal: sud kulatý-rys tu pije-tu je kára-ten to ryje –
– místní mu hned nabízeli byt a stravu, starší dceru – znáte lidi – – –
a stále častěji je vidět pěvce, jak sedí na bobku, drží se za ruce a kvílí táhlé písně o větru, řece, slunci, moři a vlnách – o dešti a o jaru, které přijde –
– a letos určitě přijde, říkali to přece –
někdy prý bývá vidět i na padesát metrů –

hledáš cestu ven, cizince? – marně hledáš, stejně nenajdeš – jiní hledali – taky nenašli –
a kampa bys chodil – co ti tu chybí? hele: rozkvetlá haluz – sídliště – dítě na písku – dělá bábovičky –
pojd, zapláčeme – zvykneme si – popijem a zapomenem – zazpíváme si Hoja, Ďunda, hoja!
kde já už moh bejt, kdybych někam šel!
mě matka zabila se slovy: nedám císaři vojáka!
Čurilove! nabíjej! – ech ty – nenabíjíš a nenabíjíš –
Vždycky za ranního šera jsme táhli na maliny: těžká otcova silueta se ztrácela v ranní mlze daleko vepředu – – smrt – ty vole, smrt – kde je ta strašná bublina?
– – a za marškumpačkou jede trén: žrádlo, vobvazy a tak. To byla matka –
jak dlouho tě kojila, synu?
já vždycky myslel, že když se budu hodně, ale hodně moc snažit, tak že si tu lásku vysloužím – ale to je právě vono, že ne – je fuk, co pijem, hlavně že se motáme!

pojd, spletem své hlasy v tklivou píseň o duši
... skúčno ... skúčno ...

apage satanas! svý peklo si dělám sám!
psst! ticho! – slyšíš to ticho? jak strašlivě burácí? – huhuhum! – – – huhuhuhummmm! jak dýzl v tunelu – HUHUMMM!

život, ty vole, to je vynález! tomu bych dal normálně nobelovku, tomu, co ho vynalez –
vesmíre – bratře! Já jsem ty a ty jsi já! – totiž – sme voba jedno! – chci říct – pardon – já na něco šláp a von zařval – že sme ze stejného materiálu – já-ty-von – – – slunce – čečevole, slyšels? slyšels mě? co říkám? SME SLUNCE!!

– a Bůh je stejnej všivák jako já –
Hej! Bože! Pocem! Budem si tykat!

měkké blábólivé ráno – dá práci strefit se nohou do podlahy – svět je vláčný – krk vyschlý – duše široká – lásco, bože lásco –
– – to je právě to, co vy cizinci nikdy nepochopíte –
– ale nic si z toho nedělej, ty kluku šedivá – svět je tu proto, aby se ti líbil! koukej, jak to tu máme pěkný – tam nekoukej: sem koukej: vidíš? (sakra, ty máš ale krásný boty!) a eště tady: (může ti bejt tak čtyřicet? osmdesát? kdo to má poznat...) tohle všechno sme připravili, aby se ti tu líbilo – to není pro nás – to je pro tebe, rozumíš? – nerozumíš.
Ty jenom kejváš pěstěnou hlavinkou, tváříš se účastně a tvé modré oči říkají: chápu – úplně tě chápu – jak ses to naučil tam u vás v kursu –